

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

haabe, at Fornuften vil sejre, og at jeg og Regeringspartierne vil gaa ind for et saadant Forslag. Ja, jeg forstaar godt, at det er Det konservative Folkepartis Opfattelse, at det er fornøftigt at lægge Byrderne over paa Fattigfolk, for det har alle Dage været den konservative Opfattelse, og det er den, man fremdeles fremturer i.

Det var vistnok det ærede Medlem Hr. Kyed, som sagde, at han ikke tror paa, at de Beregninger, der er foretaget med Hensyn til Fordelen for Landbruget af mit Forslag, vil holde. Jeg vil hertil sige, som jeg gjorde ved første Behandling, at disse Beregninger er foretaget af Mejerierne som dem, der er de mest sagkyndige paa disse Omraader, og jeg har antaget disse Beregninger, for jeg har jo ikke nogen som helst Interesse i at foretage forkerte Beregninger. Og naar man saa spørger mig, om jeg tror, at Smørforbruget kan opretholdes med den Fordyrelse, der her er Tale om, vil jeg dertil sige, at det kan naturligvis ingen garantere, men jeg har drøftet dette Spørgsmaal med Mejeriorganisationerne, og de har den Opfattelse, at der efter deres Skøn ikke vil ske nogen nævneværdig Nedgang i Smørforbruget. Og jeg tror heller ikke paa det — det vil sige, hvis man kan faa Loven gennemført saa betids, at et eventuelt meget betydeligt Prisfald for Smørret, som vi plejer at have det her i Maj—Juni Maaned, ikke indtræffer, inden man faar Loven gennemført.

Vi ser i Dag, at Smørnoteringen er gaaet ned med 12 Øre; alligevel er den noget højere end i Fjor, men vi er allerede nede paa 1 Kr. 85 Øre. Og ingen faar mig til at tro, at et saadant øjeblikkeligt, kortvarigt Prisfald animerer til meget større Smørforbrug her i Landet, men det betyder et ikke ringe Tab for Landbruget, at de i en Periode skal nøjes med en saa ussel Betaling for et Produkt, som de fremstiller meget dyrere.

Derfor, Hovedformaalet med Forslaget og det, der har gjort, at Mejeriorganisationerne har accepteret det, er netop, at man anser det for ganske urimeligt, at man ogsaa nu i denne Sommer skal vente sig, at Landbruget skal nøjes med en saa lille Betaling, som der i en kort Tid betales paa det udenlandske Marked. Og man tror ikke, det vil betyde en Nedgang, at man bevarer det højere Prisniveau, man engang er kommet op paa. Derfor tror jeg nok, at de Beregninger, der er foretaget, saa nogenlunde skal holde Stik. Det kan lige saa godt give sig et lysere Udslag, end man har

skønnet, som det kan give sig et mørkere Udslag.

Efter de Forslag, der her foreligger fra Venstre og fra konservativ Side, kan jeg i alt Fald ikke se rettere, end at al denne Tale og Kritik af Regeringens Forbudsforanstaltninger og Statsstøtte og Planøkonomi i stort Omfang kan de to Partier ikke mere fremkomme med. Nu maa i alt Fald den Agitation høre op, som er ført mod os tidligere angaaende dette Forhold.

Til Det frie Folkeparti vil jeg kun gøre ganske faa Bemærkninger. Deres Forslag gaar først og fremmest ud paa, at man skal tage en Margarineafgift, som skal give 20 Mill. Kr., og ganske vist vil man saa bag efter til den allerfattigste Del af Befolkningen give de 4 Mill. Kr. tilbage; ikke for at blive fri for Prisforhøjelsen for Margarinen alene, nej, en Del af Beløbet skal bruges til Nedsættelse af Smørprisen, som ligger langt over Margarineprisen. Men dette er jo i Virkeligheden ikke andet end en Narret, for man maa gøre sig klart, at de 20 Mill. Kr. bliver taget fra den allerfattigste Del af Befolkningen; det er den fattigste Del, det er Husmændene, Arbejderne, Fiskerne og de med dem ligestillede, som bruger Margarin, Folk, som alle har ondt ved at undvære de 20 Mill. Kr., der her er Tale om.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord angaaende et andet Punkt i Det frie Folkepartis Forslag, nemlig Forslaget om at der skal tages en Afgift af Foderkagerne, som skal henlægges til Smørfonden. Hvad vil det betyde i Praksis? Hvis de Herrer prøver at tænke sig om, vil de sikkert indse, at dette ikke vil vække nogen Glæde og Tilfredshed hos de Husmænd, som hidtil har været saa letsindige at følge det ærede Parti. Det er dem, der bruger Foderkagerne, men naar der skal betales Afgift af dem og Beløbet skal uddeles i Forhold til Smørproduktionen, faar de store jo det meste, skønt de ikke bruger Foderkager af Betydning, og navnlig vil de selvfølgelig ikke bruge dem, hvis vi beholder de høje Predr, vi nu har; og hvis vi faar en Afgift, innskærper de Produktionen og nøjes med deres egne Produkter, men de indkasserer de Penge, som Husmændene har erlagt gennem Afgiften paa Foderkager. Det er det Resultat, Husmændene vil faa ud af det, hvis man gennemfører det Forslag, som Det frie Folkeparti her har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, der var Ordfører for Det frie Folkeparti, udtalte, at Smørproduktionen ikke kan opretholdes med de nuværende Priser. De